

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 18 października 2016 r. w sprawie T-776/15 Meissen Keramik GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 28 grudnia 2016 r. przez Meissen Keramik GmbH

(Sprawa C-686/16 P)

(2017/C 161/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Meissen Keramik GmbH (przedstawiciel: M. Vohwinkel i dr M. Bagh, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 18 października 2016 r. (T-775/15);
- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 28 października 2015 r. (sprawa R 0531/2015-1);
- uchylenie decyzji Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 13 stycznia 2015 r.;
- obciążenie Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) kosztami postępowania we wszystkich instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie opiera się na błędnej wykładni art. 7 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾ w związku z naruszeniem art. 135 § 4 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzut naruszenia regulaminu postępowania dotyczy tego, że Sąd w swoim wyroku nie oparł się na znaczeniu elementu słownego znaku, które zostało ustalone w decyzji Izby Odwoławczej, ale nadał temu elementowi odrębne znaczenie i w ten sposób zmienił przedmiot sporu.

Zarzut błędnej wykładni art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 dotyczy tego, że Sąd uznał oznaczenie pochodzenia geograficznego określonego rodzaju produktu (Meissen Keramik), charakteryzującego się szczególnym surowcem, za opisowy dla tego typu towarów, zawierających jakiegokolwiek – nawet nieznaczące – części z tego surowca lub mogących mieć związek ze wskazanym rodzajem produktu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Polska) w dniu 17 stycznia 2017 r. – Skarb Państwa reprezentowany przez Wojewodę Dolnośląskiego przeciwko Gminie Trzebnica

(Sprawa C-19/17)

(2017/C 161/08)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy we Wrocławiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skarb Państwa reprezentowany przez Wojewodę Dolnośląskiego

Strona pozwana: Gmina Trzebnica

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy świadczenia z tytułu kar umownych bądź odszkodowań związanych z niewykonaniem lub nieterminowym wywiązaniem się ze zobowiązania otrzymywane przez beneficjenta stanowią przychód w rozumieniu zasady 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 448/2004 z dnia 10 marca 2004 r. zmieniającego Rozporządzenie (WE) nr 1685/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania Rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 w odniesieniu do warunków, jakie muszą spełniać wydatki na działanie współfinansowane z funduszy strukturalnych, uchylającego Rozporządzenie (WE) nr 1145/2003 ⁽¹⁾?
- 2) W przypadku udzielenia twierdzącej odpowiedzi na pytanie 1:
  - a) czy przychód w postaci kary umownej może ulec pomniejszeniu o poniesione przez beneficjenta straty lub dodatkowe koszty związane z niewykonaniem lub nieterminową realizacją umowy przez wykonawcę?
  - b) czy świadczenie wykonawcy w postaci wykonywania na rzecz beneficjenta innych prac w żaden sposób niepowiązanych z przedmiotem finansowania w zamian za zwolnienie z obowiązku zapłaty kary umownej (*datio in solutum*) stanowi przychód w rozumieniu zasady 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 448/2004 z dnia 10 marca 2004 r. zmieniającego Rozporządzenie (WE) nr 1685/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 w odniesieniu do warunków, jakie muszą spełniać wydatki na działanie współfinansowane z funduszy strukturalnych, i uchylającego Rozporządzenie (WE) nr 1145/2003?
- 3) W przypadku udzielenia twierdzącej odpowiedzi na pytania 1 i 2a), czy wartość uzyskanego przez beneficjenta przychodu stanowi wysokość naliczonej wykonawcy kary umownej, czy też wartość świadczenia zastępczego?
- 4) Czy możliwe jest po zamknięciu pomocy w rozumieniu zasady 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 448/2004 z dnia 10 marca 2004 r. zmieniającego Rozporządzenie (WE) nr 1685/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania Rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 w odniesieniu do warunków, jakie muszą spełniać wydatki na działanie współfinansowane z funduszy strukturalnych, uchylającego Rozporządzenie (WE) nr 1145/2003, pomniejszenie kwoty współfinansowania o wartość przychodów uzyskanych przez beneficjenta w trakcie otrzymywania pomocy?
- 5) W przypadku twierdzącej odpowiedzi na pytanie 4, czy możliwe jest pomniejszenie kwoty współfinansowania o wartość uzyskanych przez beneficjenta przychodów, jeżeli nie zostały one zgłoszone Komisji przez państwo członkowskie przed zakończeniem pomocy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 72, s. 66; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 14 Tom 002 P. 3 – 14

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 20 stycznia 2017 r. – Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu przeciwko
Kompanii Piwowerskiej S.A. w Poznaniu**

(Sprawa C-30/17)

(2017/C 161/09)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu

Strona pozwana: Kompania Piwowerska S.A. w Poznaniu